

čakajo tvojih nadaljnjih povelj. Opozori gledalce, naj ti zdaj gledajo na roke in naj skrbno pazijo na tvoje kretnje. Ko so vsi trije s striženjem gotovi, naj mirno drže papir in škarje. Nato pohiti k njim in jim najprej odvzemi škarje. Nato vsakemu nalahno pihni v roke in mu odvzemi razstriženi obroč, kakor si prvotno omenil. Toda dva veliko začudenje boš odvezel drugemu en sam obroč, ki pa bo še enkrat večji, kakor je bil prvotni. A na še večje začudenje bo oddal tretji dva obroča, ki bosta sklenjena tako, da bosta obvisela drug na drugem. Učinek bo velik in žel boš že ob pričetku svojega izvajanja navdušeno odobravanje.

Pokaži gledalcem vse tri izstrižke, nato pa naj jih pomočnik hitro odnese z odra.

Razlaga

Ko lepiš oba konca, preden jih izročiš v striženje, zalepi prvega povsem naravno. Drugega enkrat zavij (za 180°), preden ga zalepiš, in tretjega zavij dvakrat pred zlep-ljenjem. Stori to tako hitro in neopaženo, da te pri zavijanju traku nihče ne opazi. Zato ne glej v trakove, ampak gledalcem v oči. Obračanje traku moraš čutiti v roki. Vsa umetnost obstoja v tem, kako si zlepil papirnate trakove. Seveda si moral poskušati dostikrat prej, preden si nastopil. Za vaje ne boš vzel ovojnega papirja, ki stane denar, ampak boš izrezal trakove iz prečitanih časopisov. Ne pozabi se gledalcem z globokim poklonom zahvaliti za odobravanje.

(Dalje prihodnjik)

ORAČ

Rjavi, Sivi, potegnite zdaj!
Odtajal zemljo z juga je smehljal.
Na plugu čvrsto ravna žulj ročice —
haj, vrš! — že mi oznojeno je lice.

Globoko reži, lemež, i obrni
i njive grudi vlažne mi odgrni,
da vujne seme rodovito pađe,
da vujne padejo i strah i nade.

V Obrhu mlinar Ive, čuj, ropoče,
ki leto dan le naprej mleti hoče;
saj bom ti, Ive, dal, kar bo mi dalo
klasovje zlato, ki bo tod zaplalo.

Na moji skrbi je ves rod: je žena,
je čača, majka, deca nebogljena,
je prazna kašča, davki nezravnani —
vrš, Sivi, Rjavi! Dremaš? Brž se zgan!

Glej, v brazde lije znoj — za kapljo
kaplja —
tako se gazda z njivo v eno staplja,
a v cerkvi iz šenice hostija —
o, gladno dušo naj nahrani ta!

Da zajno zletim — za tem božjim čarom,
da bom še bolj presunjen s čudnim
žarom,
ki me pregreva — lemež, globlje reži
i čvrsto me i trajno z zemljo zveži!

Rjavi, Sivi, okrenite zdaj,
da se spustimo v prvih zvezd migljaj,
ki zovejo nas nizko, zmerom niže *
v zavetni mir preljube rodne hŕže ...

E. L. Gangl